

૧/૧૦/૧૧

શ્રી જગંબાના ગરબા.

સુધારા વધારા સાથે,

કર્તા
એક ભક્ત.

શ્રી સુરત 'જૈન પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં મટુભાઈ ભાઈદાસે છાપ્યું.
ખપાટીઆ ચકલા-સુરત.

સવત ૧૯૬૭

સને ૧૯૦૧૧

મૂલ્ય છ પાઈ.

3613

*Printed by the
And place of publication*

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી કોપીસાઈટ-સંગ્રહ

૩૬૧૩

પર્યાય: ૪૨૭ બહેર ખખર.

સુરત મ્યુનિસિપલ પ્રાયમરી સ્કુલોમાં ધર્મનીતિનું શિક્ષણ આપવાનું કાર્ય કેટલાંક વર્ષથી ચાલુ છે, તેમજ ગરીબ કારીગર ર્ગના છોકરાઓ ગરીબાઈના સખમે દિવસની શાળાઓમાં વધ ફલવણીનો લાભ થઈ શકતા ન હોવાથી તેવા લોકોના છોકરાઓ માટે ત્રણ રાત્રીશાળાઓ ખોલવામાં આવેલી છે. જેમાં ૩૦૦) છોકરા અને ૫૦ છોકરીઓ ફલવણીનો લાભ મેળવે છે. આ બેઉ ઉપયોગી કાર્યો રાખી અને પરોપકારી ગૃહસ્થો અને સમાજીઓ તરફથી મદદ વડે ચાલે છે. માટે વિનંતી કરવાની કે આ કાર્યોમાં અગર સામગ્રી રકમ પોતાની સ્થિતિ અનુસાર નીચેને શી મોકલી આપશે તો તેનો ઉપકાર સાથે સ્વિકાર કરી પાકી મોકલી આપવામાં આવશે.

મધુવચરામ બળવચરામ

પેન્સનર સખજડન

મેનેજર રાત્રીશાળા—સુર

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કંપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૩૬૧૩ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ જગદંદ્રાના ગારખા

વિષય પરચૂર : ૪૪૦

શ્રી જગદંબાના.

❀ ગરબા ❀

૧

“ હું તો જોઉં છું તમારી વાટડીરે નદજીના નંદલાલા ” રાગ

જુઓ જુઓ નગરના વાસીરે અંબા આવે છે
હવે હું.ખ સહુ જાશેજ નાશીરે અંબા આવે છે
જુઓ ઝાંઝરનો થાય ઝણકારોરે અંબા.
તુખ શાંતિનો આવિયો વારોરે અંબા
આવે આવે ગરબા ગીત ગાતીરે અંબા.
અહુ જોગણીઓ સાથે મુહાતીરે અંબા.
મહું કંકુને ઉછાળતી આવેરે અંબા.
કઈ આશિશે ગગનને ગળવેરે અંબા.
શુભ પગલાં શું કંકુનાં મુહાએરે અંબા.
પદરજનો અકળ મહિમાએરે અંબા.
સહુ રાજતી અતીશ આનંદેરે અંબા
બધે થાપ્યો આનંદ એ વંદેરે અંબા.
અમી છાંટિ છાંટિ મસ્ત થઈ મહાલેરે અંબા.
આધિ વ્યાધિ ને ઉપાધી સહુ ટાળેરે અંબા.
અતી તેજ જગમાતનું પ્રતાપીરે અંબા.
જેમ જેમ તે રહેજ બધે વ્યાપીરે અંબા.

અમ્મર જીવથી નહીજ જોરવાએરે અંબા.
 સહુ ત્રાસિ ત્રાસિ નાશી દુર જાએરે અંબા.
 જકત જનની છે પુરણુ દયાળુરે અંબા.
 એતો શોભતી સદાય કૃપાળુરે અંબા.
 ચાલો ચાલોની પુજન જઇ કરીયેરે અંબા.
 વંદિ પાદ પંકજે બધાંય હરિયેરે અંબા.
 લિયો પુષ્પથી એ સર્વને વધાવીરે અંબા.
 જ્યકારથી ગગન દો ગમ્મવીરે અંબા.
 ફરિ ફરિ મુજ માત પાપ લાગુરે અંબા.
 ખમા ખમા અપરાધ એજ માંગુરે અંબા.
 લિધો આસરો સદાય એક તારોરે અંબા.
 વરદાથી હાથ મસ્તકે પ્રસારોરે અંબા.

૨

“ રીસાયાં રસિક સંગાથે રાધા ” એ રાગ
 ભલિરે ભાષ ભાવિક જનને વધાઇ
 ભેશે રૂડાં નવરાત તે સુખદાઇ ॥ ભલિરે
 તોરણુ બહુ બાંધિયાં મંગળકારી
 કિધાં કુંકમે બારણાં ચિતહારી
 પૂર્વા સાથીઆ બહુ રંગીત બારી ॥ ભલિ.
 સુમધીત ચંદન પ્રિયળ મસારે

વિમળ મૃદુ પુષ્પની વાસું વિસ્તારે
થતી ધ્રુપ હોરિઓ વાસ વધારે ॥ ભલિ

કપુર તણી આરતી રૂડી ઉતરતી
મધુર ધ્વની નેદના સુરની વિસ્તરતી
પવિત્રતા છાધ રહી બહુ ફરતી ॥ ભલિ

જુઓ બહુ વેગથી નોખત વાગે
વડીરે શુભ ઘંટા ધણણુ ખુબ ગાગે
મધુર કિરતાલનો નાદ વિરાગે ॥ ભલિ

ભણે સ્તુતિ કઈ, જય જય બહુ ઉચરે
ધ્રુમટ ઘટ ઘોર અતીશય પૂરે
દિશે અતિ ઉત્સાહ સરવને ઉરે ॥ ભલિ

વિમળ બધું વિશ્વ એણીપેર થાગે
દિયે દોટ આસુરી જીવ બધાએ
અધે સુખ શાંતિ તે સારિ સુહાએ ॥ ભલિ

જગતતણાં દુઃખ નિવારણ કાગે
પધારતી જગ જનની અહિં આગે
જેના ત્રણ લોક મહી ગુણ ગાગે ॥ ભલિ

બને લીન સરવ તે આનંદ માંહે
અકળ મૂળ માત તણા મહિમાય
કહો જય જય જગદંબ સદાય ॥ ભલિ

ભળું હું તો ભક્તિથી માતલવાનીરે
 વંદુ વંદુ ચરણકમળ રજ માની ॥ ટેક
 પરમ નેનો મહિમા તે સુરગણ ગાયેરે
 નહી પાર ગાતાં કદાપી પમાએરે
 ભલે યુગના યુગ બહુ વહી જંગમે ॥ ભળું
 અમુર દુઃખદાઇ અનેક સંહારીરે
 શરાણુ ત્રણ લોકને દુખથી ઉગારીરે
 ભિષણુ ભવજળથી સ્વભક્તને તારી ॥ ભળું
 સખળ આદિ સૃષ્ટિની સરજનહારીરે
 રીજે અતી અંતરમાં પ્રતિપાળીરે
 લહું સદા શક્તિને વિશ્વવિહારી ॥ ભળું
 સ્વરૂપ તેજ પુંજ અનંત સુહાએરે
 દિશા દશ સિંધુથી શું ઉભરાએરે
 અગણુ શશી તેજ ધણું ઝખવાએ ॥ ભળું
 નહી દિવ્ય નયનથી પણ નિરખાએરે
 કહો પછી પાર તે કેમ પમાએરે
 પરમ અતી ગુઢ તે કયમ સમજાએ ॥ ભળું
 જુદી જુદી શક્તિઓ બુદ્ધિ જે કળતીરે
 જુદાં જુદાં રૂપથી વિશ્વમાં મળતીરે
 અખુટ એજ તેજ સિંધુ મહી મળતી ॥ ભળું
 ધરી મેઘ રૂપ સિંધુનું વારીરે

રહે નદી નાળને બહુ વિસ્તારીરે
 કરે તૃપ્ત ભૂમીને અંતર ભારી ॥ બળુ
 જુદા જુદા તાર તે બહુજ જણાએરે
 ગુપત જેમ અંતર વિજળી સદાએરે
 જગત હિત કાર્ય જેથી બહુ થાએ ॥ બળુ
 રહી એમ શક્તિ અખડીત આપીરે
 સકળ જીવનું એ જિવન છે પ્રતાપીરે
 જુએ તે તો જોશે છપ્પી દિવ્ય છાપી ॥ બળુ
 લહું એમ તત્વનું તત્વ તે આધરે
 ખનું હું કૃતાર્થ સદા ગુણ ગાધરે
 લઉં ચર્ણુ શર્ણુ પરમ સુખદાઇ ॥ બળુ

૪

અંગિકાજી માતને સ્મરતું સદા

હારે હરે માત આધિ વ્યાધિ સર્વ આપદા હોજરે ॥ ટેક
 હારે કામધેનુ કલ્પ વૃક્ષ સત્ય એજ છે
 હારે પરમ પ્રિયુષનું સમર્થ એજ ખીજ છે હોજરે ॥ અં
 હારે દૈત્ય શુંભને નિશુભને વિનાશિઆ
 હારે સુર વ્રંદને પિડાથી શિદ્ધ તારિઆ હોજરે ॥ અં
 હારે લિધેા મૃત્યુથી ઉગારી મારકંડને
 હારે અભય દાઇ આઇ જોય નવખંડને હોજરે ॥ અ

હારે પતિ પુત્ર લક્ષ્મિ રાજ આદિ સંપતિ
 હારે આપીને પ્રસન્ન સેવકો કિધા અતિ હોજરે ॥ અં
 હારે એ અજ્ઞાન નીજ ભક્તતણું ટાળતી
 હારે પુજ પાપનાં પ્રચંડ પરજાળતી હોજરે ॥ અં
 હારે કલિન બંધનો તે કરમ તણાં કાપતી
 હારે શ્રેષ્ઠ ભક્તિ મુક્તિ એ કૃપાળુ આપતી હોજરે ॥ અં
 હારે મુકી માતનું હું શરણુ કહીં સંચરું
 હારે સેવિ ચરણુ કમળ સદૃશ જિવનને કરું હોજરે ॥ અં

૫

ચાલો સૈચર સાથ, મંદીર જાશુંરે
 છે નવરાત્રીના દીન, સુખિયાં થાશુંરે
 ચાલ્લો આડ કપાળ, કરિ શણગારે
 સહુ ચળકીત ઉજવળવસ્ત્ર તનપર ધારેરે
 પુરવ્વે પુજન પાત્ર, પુજન કાળેરે
 જગદંબાનુ પુજન, કરશું આજેરે
 આઠમની શુભ રાત રચના સારીરે
 છે ઓછવનો આ દીન, પાવનકારીરે
 શણગાર્યું મંદીર તોરણ બાંધીરે
 ધરી ધન્ય પતાકા ખુબ શોભા સાધીરે
 ફુલના મંડપ માંલ, ફુલની જળીરે
 નહિ તૃપ્તી નયને થાય, રચના ન્યાળીરે

મંડપ સિરપર સોલ્ય, કળસ કનકનારે
 શું અળકાવે તે બેન, કિરણ દિપકનારે
 સિંહાસન તે મધ્ય, મણિમય રાજેરે
 શું શશિ ગૃહને નક્ષત્ર, ઉતર્યા આજેરે
 અદ્ભુત તેજે માત, તે પર સોહેરે
 કંઈ થાતાં ઝાંખી તર્ત, જન મન મોહેરે
 પુરણ ખીલ્યું છે રમ્ય, વદન કમળ બેની
 બહુ ઉછળે તેજ તરંગ, નથિ ઉપમાંતેની
 અમૃત ઝરતાં ધ્રુવ, નયનો ચળકે છે
 નેચિતહર મધુર હાસ્ય, મુખકું મલકે છે
 ચળકે બિજનો ચંદ્ર આડ કપાળેરે
 તે ત્રિવિધ તાપ તત્કાળ, જિવના ટાળેરે
 નાનકડો શું લાલ, ચાંદલો શોભે છે
 હોશે શું તારો કોઈ મનકું લોભે છે
 ઉજવળ મોતી માળ, કંઠે છે ફરતી
 શું આદીશક્તિ અનંત અવનીતે ધરતી
 હીરાકણીના અન્ય, કંઠાં અળકે છે
 શું ગગનસરિતના શુભ મોજાં ખળકે છે
 કંઈ પીળું ઉજળું વસ્ત્ર, મણિમય ચળકારે
 ઓપે છે કામળ હાથ, મણિમય શણગારે

રતનજડીત નુપૂર, પદ પકજ વીટે
 પદવંદન કરતાં તર્ત, રદ્ય તિમિર મીટે
 ઊન્નવળ પુલના હાર, લાંબા ભારે છે
 મૃદુ ખીલ્યાં કઈક ગુલાબ, હારય પ્રસારે છે
 કુંકુમ છાંટયા કુંભ, કનકના ખીલે છે
 શિર જીવારાની શેર, મધુરી હીલે છે
 ચંદન અખિલ ગુલાલ, સિંદુરને કુલથી
 છે મંગળકારી કુંભ, શોભા પાર નથી
 અગણિત દીપક ન્યોત, ઝળળપ્રકાશે છે
 ધ્રુપ કપુર સુગંધે ખુબ, મંદિર વાસે છે
 રાત રૂડી રમણિક, ચંદ્રે રહિ ખીલી
 શું ઝરતી ભક્તિ પિયુષ, ભકતો લે ઝીલી
 ચાલો ચાલો સર્વ સત્વર જમ્યેરે
 કરિ સદ્ભાવે પૂજન, પાવન થયેરે
 હોંસે માતસમીપ ગરબા ગાથુંરે
 લલ્લ લલ્લ તાળીઓ સર્વ, ફરતી જાથુંરે
 માત તણો મહિમાય પાર ન આવેરે
 શુક સનકાદિકનું ધ્યાન, સહજ ચુકાવેરે
 તેનું કીર્તન આજ આપણુ કરથુંરે
 થાશું પાપી પાવન, દુખડાં તરથુંરે
 જય જય અંબેમાત, જય જય આધરે
 કરળે જગનું કલ્યાણુ શ્રીવરદાધરે

ચરણ કમળ મકરંદનોરે લોલ
 લોભી ભ્રમર આવિયો છું પાસ, આઘ અંગિકાઝહે
 કિરપા કરોતી આજ મૂળનેરે લોલ ॥ ટેક
 લહી વિશ્વ વાડી રૂપ રણિઆમણીરે લોલ
 મોહી મોહીને હું ત્યાં ભમ્યો અપાર ॥ આઘ
 વિવિધ રંગ રમ્ય પ્રલ ખળ ખીલીઆરે લોલ
 કંઠક ચાખિઆ અનેક રસ સ્વાદ ॥ આઘ
 નહીં તૃપ્તિ લેશ પામિયો હું એ થકીરે લોલ
 થયો ગુંજ ગુંજ છેક શક્તિ હીણુ ॥ આઘ
 શિત તાપને વૃષાદિ સર્વને સહારે લોલ
 સૂખનો મળ્યો નહીં વિશ્રામ ॥ આઘ
 તવ પદાબ્જ માંહી મૂળ ચિત્ત ચોટિયુરે લોલ
 અચળ શાંતિદાર્ધ એ સુહાય ॥ આઘ
 પાન લક્ષ્મીનું કૃપા કરી દિઓરે લોલ
 વિનવુ છું એજ પડી પાય ॥ આઘ

શક્તિ નહીં તાયરી કળાયરે હો અંગિકા
 ચૌદ ભુવનમાંહિ તે ગવાયરે હો અંગિકા.
 ભૂમિકા કિડાની શું અનંતરે ॥

શારદા ભુલી પડે ધીમંતરે ॥ હો અંબિકા ॥
 આદિ શક્તિ મધ્ય તું વિરાજતી ॥
 જયેતિ જયેતિ વિસ્તરું બધે અતિ ॥
 વીલસે લીલા વિચિત્ર તાયરી ॥
 ઇંદ્રજાળ સહજમાં શું વિસ્તરી ॥
 નવિન શક્તિ ત્યાં અનેક નીપની ॥
 દિવ્ય સુંદરી સ્વરૂપ તે બની ॥
 આસપાસ તે તને ફરી વળી ॥
 તૂજ દર્શણેથી પામતી રળી ॥
 સર્વમાં ચૈતન્ય તૂજ રેલતી ॥
 શું વિલાસવંતિ ખેલ ખેલતી ॥
 તેજના તે કંદુકે સગવતિ ॥
 દિવ્ય દંડ હાથમાં સુહાવતી ॥
 ચપળ દંડ હાથમાં અઝુમતા ॥
 શું સજીવ કંદુકે એ ધૂમતા ॥
 નવ નવા પ્રકાશિ ગાય છે છતા ॥
 નહિ જણાય ક્યાં કંઈ છુપિ જતા ॥
 ઠેર ઠેર સોલ્ય અગણુ સુંદરી ॥
 સર્વની કૃતિ દિશે લિલા ભરી ॥
 લિન લિન મંડળે બન્યાં તહીં ॥
 સર્વ માંહી મુખ્ય મધ્યમાં રહી ॥
 એક આસપાસ અવર સહુ ફરે ॥
 મધુર કંઠ, નાદ મધુર ઉચરે ॥
 એજ મંડળોની અન્ય છે ગતી ॥

જાણી શું વિચિત્ર તો દિશે કૃતી ॥ હો અંબિકા
 મંડળો સ્મરત હાથ મેળવી ॥
 એક તારમાં અક્ષાપ કેળવી ॥
 તાયરી પ્રદક્ષિણા કરી રહ્યાં ॥
 લીન સ્તુતી ગીતમાં બહુ લહ્યાં ॥
 તૂજ તેજ અંશરૂપ એ સહુ ॥
 મોહમાં લિલા લુલાવતી : બહુ ॥
 નિરપૃહા તું સર્વને વિલોકતી ॥
 નિર્ગુણા નિરંજના, તું નિષ્કૃતિ ॥
 ગગન રંગ પેર સર્વ શોભિયું ॥
 સહજમાં સમાધ સર્વ છે ગયું ॥
 બ્યાંહી જોઈ ત્યાં વિલોકું તૂજને ॥
 નહિ જણાય અન્ય કંઈ મુજને ॥
 પાર તૂજ શક્તિનો ન પામીએ ॥
 વિજય વિજય ગાંધને વિરામિએ ॥

૮

તુને વાર વાર મુજ નમસ્કાર છે જો,
 સકળ વિશ્વનો તે તૂજ આધાર છે જો ॥ તુને
 અધિક વીજળી છટાથી આધ દીપતી જો,
 અકળ ને અગમ્ય ગુપ્ત જીવની ગતી જો ॥ તુને
 બ્રહ્મ રૂપિણી, સુરૂપિણી વિરૂપિણીજો,

પ્રણવ રૂપિણી, વિરાટની સ્વરૂપિણી જો ॥ તુને
 કૃપા રૂપિણી તું, પરમ પ્રેમ રૂપિણી જો,
 ચિદાનંદ રૂપિણી તું બ્રહ્મ રૂપિણી જો ॥ તુને
 મણી દીપની નિવાસિની, સુવાસિની જો,
 પાપ નાશિની તું સન્મતિ વિકાશિની જો ॥ તુને
 પ્રસન્ન વદન વિમળ મંદમંદ હાસ્યની જો,
 સરવ સુમનની તું શક્તિની વિભાસિની જો ॥ તુને
 સદિવ ચૈદ લોક ચરણ કમળને નમે જો,
 અગણ્ય જીવ તેજ કાળ દેહને દમે જો ॥ તુને
 પરમ જ્યોતની તું જ્યોત તે અનન્ય છે જો,
 સકળ મંત્રનુ તે તૂજ ચૈતન્ય છે જો ॥ તુને
 મને ભગવતિ હે, ભક્તિ તૂજ આપજો જો,
 અચળ ચરણ કમળનો તું દાસ થાપજો જો ॥ તુને

૯

નમુ નમું જગદંબે પાયે, તુજ મહિમા નહિજ મપાએરે ॥ ટેક
 રદય કમળ અતી સોજ સકામળ, અખુટ દયા ઉભરાએરે ॥ નમું
 જગ જનનીતું હેત અનુપમ, સુરવરથી ન કળાએરે ॥ નમું
 જીવ સકળતું પાલન પ્રીતે, કરતી તુંજ સદાએરે ॥ નમું
 તારા તેજ બળેથી સંધા, તન વ્યવહાર સધાએરે ॥ નમું
 સન્મતિ શશિ શુભ, સોળ કળાનો, તુંજ ખિલવે મુજ માએરે ॥ નમું
 વસ્તુ સ્વરૂપું દર્શણ સાચું, ચતાં મીટી ભ્રમ જાએરે ॥ નમું

પુજ્ય પરમ શંકર પદ પંકજ, તુજ કિરપાથી પમાએરે ॥ નમું
દિગે અલય પદ, ભવ લય ટાળી, ગુણ તુજ ત્રિભુવન ગાએરે ॥ નમુ

વિજય જય, જગદંબ માન વડી, મધુર ધ્વની, ધુમતો શું શુભ
ઘડી ॥ ટેક

ગગન રઘુ ગાળ એ શુભ સૂરે, ગિરિ ગુફા દ્વાર પ્રગટ પૂરે
અકિત બૂની રોમની પંકિત ખડી ॥ વિજય

કિષ્કો મુને લીન પુરણ નાદે, ભુલ્યો ભાન મૃગ રાગને રવાદે
રહી ધ્વની મહિં ચિત્ત વૃત્તિ જડી ॥ વિજય

રહ્યો ચિત્ર રૂપ હું છેક અણી, નિશાણી જાણાય ન વિશ્વ તણી
આનંદની પ્રસરી વળા છે ઝડી ॥ વિજય

અચળ અજકી રહિ છે વિજળી, ગયો એ પ્રકાશ તિમિરને ગળી

શયું તન પિગળી નથી છાંયડી ॥ વિજય

હડે હડે હંસ જાયે હડતો, ગયો કહીં, ક્યાંહી નથી જડતો
શી અહી સમજ ન જાય પડી ॥ વિજય

પરમ સુખદાઇ અનુભવ એ, સુભાગ્ય કે તૂજ કૃપાથી લહે
ગાઉં તૂજ મહિમા થું હું માવડી ॥ વિજય

(રિસાયાં, રસિક સંગાથે રાધા—એ રાગ)

માયા તણા મોહને માત મિટાડો
 અચાનનાં વિકડાં શીદ વિતાડો ॥ માયા
 જનુની એને જગમહી તેંજ વિસ્તારી, લુલાવતી બ્રમણ મહી નિલે બા
 કરણાળુ કમમ તું થઇ કષ્ટકારી ॥ માયા
 અતુર્વેદના જે અતુર્મુખ પાદી, લુલ્યા લુલ્યા, તે પણ સન્મતી ન
 માદી નિજ તનુજ ભણી મીટ માદી ॥ માયા
 પરમ સુખ સમજતાં વિવિધ વિતાસે, અવર દેવ દેવીને મુરખ ઉપાસે
 રહે તેઓ છેવટ હારી નિરાસે ॥ માયા
 યથાશક્તિ દેવ ને દેવીઓ દે છે, જુદી જુદી શક્તિઓ તાયરી એ છે
 કિરણથી શું સુંરજની ગરજ સરે છે ॥ માયા
 સરજવાને સૃષ્ટિ, ઇચ્છા થઇ તારી, પ્રથમ માયા પ્રગટાવી વિસ્મયકારી
 પછી તેણે વ્યક્તિઓ સકળ વિસ્તારી ॥ માયા
 તેને વશ વરતતિ વ્યક્તિ સદાય, ફળે દોષ વ્યક્તિની તવ શુ સહાય
 ફાગટ નિત ફાંફાં એ સરવ જણાય ॥ માયા
 દીશે જગદંબ તું એક સમર્થ, સરે ખરે નિશ્ચય તુંજજાન
 કૃપા એક તારી વિના સદુ વ્યર્થ ॥ માયા
 માટે માગું આઈ હું જોડીને પાણી, તનુજ તુજ અંશ
 દયા દીલમાંહી દયાનિધિ આણી ॥ માયા
 ચાઓ જગજનનિ પ્રસન્નજ ચાઓ, માયાથી મુકાવ તત્તર ધાર
 પિયુષ તમ પદપંકજનું પાઓ ॥ માયા

ૐ

શાન્તિ: શાન્તિ: શાન્તિ:

